

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. || Lvdovici || De Ponte Vallis-||Oletani, È Societate ||
Jesv Theologi.|| De || Christiani hominis || Perfectione In
Qvo-||libet eius Vitæ genere.|| Tomi Qvatvor.||**

Quorum argumenta ex S. Rvth Historia præcipué desumpta

Puente, Luis de la

Coloniæ Agrippinæ, 1625

Cap. V. Visitationes Christi D. N. in Sanctissimo Sacramento earumque
effectus: & septem Considerationes circa eas.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39652

CAPVT V.

VISITATIONES CHRISTI D. N. IN SANCTIS.

Primo Sacramento, earumq; effectus: & septem considerationes circa eas.

MEDITATIO reliquos diuini huius Sacramenti effectus assequatur, cōiiciendi sunt oculi in varios modos, quibus magnus noster Deus a, (*cuius deliciae sunt, esse cum filiis hominū*) dignatus est eos visitare, vt arctiorem cum eis familiaritatē cōtraheret. eos autem modos ad tres præcipuos reducere possumus. *Primus* fuit per Incarnationis mysterium: quādo *b per viscera misericordiae suae* (vt dixit Zacharias) *visitauit nos oriens ex alto*, factus homo, vt cum hominib. conuersaretur: & per triginta trium annorum spatium multas in varijs locis visitationes fecit, in magnum eorum commodum, quos visitabat: Cum autem necesse esset eum in cælū ascendere, non potuit immensa eius charitas prætermittere, quin filios ac discipulos suos, quos in terra relinquebat, visitaret; modo licet à priori illo valdè distincto, formam induens cibi in hoc diuino Sacramento, in quo omnes terræ prouincias, & loca visitat; & singulos etiam homines, qui suscipere ipsum velint: faciens in hoc visitationis modo effectus illos, quos faciebat in priori aduentu: cui tertium etiam adiungit aduentum inuisibilem, **DEI**, quā **DEVS** est, proprium: cum scilicet animas visitat. non quōd veniat de nouo ad locum, in quo prius nōn esset: quia ipse immutabilis est, & in omni loco præsens: sed quōd de nouo in eis incipiat aliquos gratiæ suæ effectus producere, quos prius non faciebat: quemadmodum in alio loco ostendimus.

De his visitationibus intelligitur illud spōsæ: *b Ecce dilectus meus venit saliens in montibus, transiliens colles.* Veniens ad redemptionem, (ait S. Gregor.) quosdam saltus dedit. nam de *calo* venit in templum; de *templo* in *Aegyptum*; de *Aegyptio* in *Nazareth*; de *Nazareth* in *Jordanem*; & inde in desertum; ex *deserto* in ciuitates *Iudae*; & *Galilae*; & ex eis venit in *crucem*; ex *cruce* in *sepulchrum* & *lymbum*, vnde iterum redijt in terram; & ex terra ascendit in cælum. Nec tamen ab his saltibus adhuc desistit: cum quotidie ex cælo saltet ad hoc sacramentum, nunc in hac Ecclesia, nunc in illa, & in ipso sacramento salit ad hominum diuersorum pectora, omnes visitans ad suum erga eos studium ostendendum, eosque ditandos. Quamuis autem dicatur *salire*, vt veniendi celeritas, & latitia indicetur: simul tamen cum ea grauitate & quiete venit, vt tam diu apud singulos hæreat, quam diu illis est vtile. de eo enim scriptum est: quod esset *c quasi colonus futurus in terra* & *quasi viator declinans ad manendum*. venit enim quasi peregrinus & viator,

venit

a *Prou. 8. 31.*

b *Luc. 1. 78.*

Tres visitationes Dei.

In Ductis spiritus tract. 1. c. 20. c. Cant. 2. 8. Homil. 29. in Euang. circa finem.

Christus exultat.

c *Ier. 14. 8.*

quia propria eius habitatio non mundus est, sed cœlum: unde ad terram descendit, tanquam transiens ut redeat in cœlum, iuxta illud quod dixit in nocte ultimæ cœnæ: *d vado & venio ad vos*; venit enim, cum Sacramentum consecratur; vadit verò, cum sacramentales species consumuntur; vadit quia homo est; sed manet, quia Deus; discedit interdum, quoad fauores sensibiles, manet verò, quoad gratias & dona virtutum, quas largitur. Et quamuis quoad externum apparatus veniat tanquam viator & peregrinus, sicut princeps, qui habitu mutato aliquò proficiscitur; secum tamen suos thesauros adfert, quos liberali manu ijs largitur, quos visitat.

§. I. Septem insignes Saluatoris nostri visitationes.

QUOD in his sanctissimi Sacramenti visitationibus agitur, licet meditari ex ijs, quæ facta sunt in septem insignioribus visitationibus, quas CHRISTVS ipse Dominus noster in mortali hac vita peregit: circa quas septem subijciam considerationes, quæ vñ esse possint ante & post sacram Communionem, & Missæ sacrificium in septem hebdomada diebus.

DOMINICA die considerabis primam verbi diuini visitationem, quando in vtero Virginis factus est homo: ad quam visitationem ipsa Virgo sanctissima se preparauit profundissima *humilitate*, ingenua *resignatione*, & perfecta *obedientia*, quam verba illa eius ad Angelum significant: *e Ecce ancilla Domini, fiat mihi secundum verbum tuum*. cui verbum diuinum tantum gratiarum, donorumque cœlestium in primo illo ingressu communicauit, ut ipsa agnouerit maiestatem eius, quem in suo vtero concepisset. Qui statim illi inspirauit, *ut cum festinatione ascenderet in montana Iuda, in domum Zacharia*. vbi heroica præstitit *humilitatis & charitatis* opera. In hunc ergò modum preparare te debes, ad visitationem excipiendam, quam tuus Saluator facturus est, dum communicas: dicens illi: unde hoc mihi, Domine, ut cum vilis sim seruus, pane filiorum alar? sed, quia feruus sum, obedire me oportet: quare ad te suscipiendum, quia tu ita iubes, accedo. Et quoniam in ipsa Communione visitatio renouatur Incarnationis: renouabis & tu feruentes affectus, quibus antiqui sancti, & ipsa Virgo sanctissima illam desiderabāt, ac dices: *f Ostende nobis, Domine, misericordiam tuam, & salutare tuum da nobis. g Visitasti nos in salutari tuo, ad videndum in bonitate electorum tuorum: ut bona scilicet experiamur, quibus tui electi fruuntur. h Vitam dirumperes cœlos & descenderes: a facie, & præsentia tua montes diffuerent miseriarum mearum. Quòd si te Dominus ita bene dispositum inuenierit: fauores ac delicias tales visitatione sua tibi communicabit, ut ex eis facile agnoscas i virtutem Altissimi venientis, ut tibi*

d Ioan. 14.
28.
Christus vadit & manet.

I.
Annuntia-
tio.

e Luca 1. 38.

SS. Patrum
desiderium.
f Psal. 84. 8.
g Ps. 105. 4.

h Isa. 64. 1.

i Luca 1. 35.

Tract. 3. c. 2.

k Iere 31. 2.

13. Reg. 18.

2.

Vestitio.

7. fauores.

m. 1. 0. 1. 1. 1. 1. 1.

m Ioa. 1. 29.

n Luc. 1. 43.

Communi
antium
dona 7.

obumbret. Et quod hæc dispositio magis crescet, eò & crecet fauor, & ipsius erga te studium: nam, quamdiu hic sol iustitiæ in breui Iusti mundo est, lux eius est; illumque illuminat & accendit, vt luce & ardore fruatur, quem ipse secum adfert: opere ipso hic etiam præstans, quod Hieremias dixit, vt nos ad pœnitentiam impelleret, vt supra perpendimus: *k Creauit Dominus nouum super terram, foemina circum dabit virum.* Quid enim magis nouum, quam hoc diuinum Sacramentum: in quo vir quidam nouus cum eadem magnitudine, qua est in cœlo, latet, panis accidentibus tectus? & hac ratione ad te ingreditur in ipsa Communione, vt in virum alterum te conuertat. Et statim inspirat tibi, vt feruenter ascendas ad fastigium perfectionis, gloriosa obsequij ipsius opera exercendo. Nam quemadmodum cibus & potus corporis generat vitæ spiritus, qui operum naturalium sunt principium; ita cibus & potus spiritualis, carnis & sanguinis CHRISTI, producit spiritus vitæ, non humana, sed diuinæ: inspirationes scilicet & illustrationes, à quibus opera celestia procedunt. Cuius cibi potusque spiritualis virtute ascendes sicut alter Elias *vsque ad montem Dei*, celeriter pergens de virtute in virtutem vsque ad culmen earum.

SECUNDA FERIA considerabis alteram visitationem, quam fecit Christus Dominus noster, cum esset in utero Virginis sanctissimæ: quæ instar læticiæ eum vexit in domum Zachariæ: vt tanquam Redemptor visitaret Ioannem infantem in matris suæ utero manentem, suæque redemptionis fructus eidem applicaret, *septem* ei insignes & excellentes exhibens fauores. Mundauit enim eum à suo peccato; repleuit spiritu sancto; accelerauit ei rationis vsum, ita illum illustrans, vt diuinum verbum agnosceret *incarnatum*, à quo visitabatur, quamuis in utero adhuc Virginis latente; tantam ei attulit lætitiæ: vt præ gaudio exultaret in ipso utero; fecit illum suum Prophetam, qui statim cœpit opere ipso, quasi prophetare ac dicere: *m Ecce Agnus Dei, qui tollit peccata mundi*, & eius causa etiam matrem, in cuius utero latebat, Spiritu sancto repleuit: qui quasi per suæ matris os loquens, dixit verba illa: *n Unde hoc mihi, vt veniat mater Domini mei ad me?* cuius visitationis virtute sanctus est ipse abstinens, pœnitens, & contemplationi addictus, ac roboratus ad vitam admirabilem ducendam, quam profectus est postea in deserto.

SIMILES fauores gratiasque tibi exhibebit CHRISTVS Dominus noster, quando te in hoc Sacramento visitabit, tanquam Redemptor: vt priuatim applicet tibi suæ copiosæ Redemptionis fructus. Purificat enim te amplius à tuis peccatis, & minimos quosque vitiorum næuos, quos humana fragilitas mole corporis prægrauata & præpedita facilius incur-

tere solet, tam piè delet, atque eradit, vt nihil omninò in anima tua prætermittat, quòd diuinæ suæ maiestatis oculos offendere possit, aut quo minùs ipse Dominus noster eam, magna cœlestium consolationum abundantia, inhabitet; Adhæc Spiritu sancto in ea plenitudine te replet, quam tua dispositio requirit; te illustrat, vt ipsum agnoscas, sentiasque, quò antumuis occultus ipse maneat; lætitiæ spiritum cum tantis iubilis infundit, vt extra te ipsum effundere, & exire cupias; vt illi seruias & operibus prophetare, quòd ipse sit Agnus Dei, qui mundo dat vitam & salutem; & ex abundantia consolationis, qua tuus spiritus afficietur, ipsum etiam corpus ad eò sanctificabitur; vt & o cor & caro tua exultent in Deum viuum: & vtrumque benè propensum & affectum maneat ad temperantiam, pœnitentiam, & orationem, reliquasque virtutes cum magna in eisdem constantia & firmitate.

Sed quemadmodum Christus Dominus noster, quamuis per tres menses in domo Zachariæ manserit, ei tamen non statim eandem contulit gratiam, & fauorem; sed mutum reliquit, in pœnam incredulitatis præteritæ: quem tamen in fine etiam Spiritu sancto impleuit; eiusq; os aperuit, vt ob tantum beneficium, Deum laudaret dicens: p *Benedictus Dominus Deus Israel: quia visitauit, & fecit redemptionem plebis suæ*: Ita aliquando aridum te, mutumq; relinquet idem Dominus in sacra Communione, in pœnam aliquorum defectuum antiquorum: sed oportunè replebit spiritu deuotionis: vt nouo feruore illum benedicas.

Denique quemadmodum Arca testamenti in domo Obededom relicta per tres menses, ei benedixit, totiq; familiæ ita liberaliter & copiosè, vt Rex David sancta quadam æmulatione dixerit: q *Ibo & reducam arcam Dei cum benedictione in domum meam*: ita quando viua noui testamēti Arca per sacram Communionem ad feruentem iustum ingreditur: tot illum benedictionibus replet, vt alios ad eam suscipiendam alliciat, dicentes: volo me ipsum animare, vt ad Communionem accedam, quò dignetur hic Dominus suam benedictionem mihi etiam, quemadmodum alijs, impertire.

Feria Tertia considerabis tertiam Saluatoris nostri visitationem: cū scilicet visibilis prodijt in *Bethlehem*, (quæ vox *domum panis* significat) ad mundum visitandum: vbi *positus fuit in præsepio* inter duo animalia, vt intelligeretur venire ipsum tanquam cibum eorum, qui more bestiarum vixissent, vbi etiam fuit à *pastoribus*, & *Magis adoratus*: & *militia cælestis* solennem illum hymnum cecinit: *Gloria in excelsis Deo, & in terra pax hominibus bonæ voluntatis*. Quid igitur existimas, animam tuam esse, quòdo comunicas, nisi ipsam *Bethlehè*, ac domum viuui huius panis; de cœlo descendētis; & quid pectus tuum, nisi præsepium quoddam, in quo positum est verbum diuinum

o Psal. 83. 3.

Gratia Dei aliquando differtur. p Luc. 1. 6.

q1. Reg. 6. 11

Æmulatione communi- cantium.

3.

Natiuitas. Luc. 2. 7.

(Matt. 2. 1)

u Psal. 67. 11.

*u Luc. 1. 5.
Serm de
Rogat.*

Tres panes.

in Psal. 89. 11.

x Psal. 93. 5.

y Psal. 21.

27. 30.

Epist. 120.

ad Honorii

c. 27.

diuites ado-

rant, paupe-

res saturan-

tur.

Homil. 7. 11.

Matth. 23.

tra med. 11.

incarnatum, ut potentiarum sentiuinque tuorum sit cibus & alimentum: hic enim locum habet, quod dixit Dauid: *t Animalia tua in hereditate tua habitabunt: parasiti in dulcedine tua escam pauperi, Deus.* In hereditate enim Ecclesie tue habitant iusti, qui gregis tui sunt oues, & animalia gubernationi ac directioni tue subiecta: quibus tamen etiam ex se pauperibus, escam preparasti summae dulcedinis, sacratissimum scilicet tuum corpus in hoc Sacramento. Accedant igitur omnes anime tue facultates ad spirituale hoc praeceptum, ut panem quo alantur, accipiant: hic enim Dominus est uanicus ille, qui *tres illos dat panes amico petenti*; qui (ut SANCTVS BERNARDVS interpretatur) sunt panes *veritatis*, pro intellectu, quem sanctis implet cogitationibus; & *charitatis* pro voluntate, quam effectibus feruentibus accendit; & *fortitudinis*, pro ipsa carne, quam ad pia opera praestanda corroborat: Ibi in societate Angelorum adstantium cantare licet ipsorum hymnum. Nam in sacra Communionem gloriam das in excelsis DEO; tibi vero pacem in terra obtines, bonamque voluntatem diuinae in omnibus conformem. Eodem accedere debent ipsae tuae facultates cum Pastoribus ac Magis: ut Dominum in praesepio illo iacentem adorent, agnoscentes, summo honore eum esse dignissimum. Nullus enim (ait Sanctus Augustinus) carnem Domini comedit, quin prius eam adoret: de ea enim intelligitur illud Dauidis, *x Adorate scabellum pedum eius: quoniam sanctum est*: & illud, *y edent pauperes & saturabuntur: manducauerunt & adorauerunt omnes pingues terra.* Quasi diceret: attendite, quia diuinus hic panis, cibus est pauperum, ac diuinitum: Pastorum, ac Regum: quos omnes oportet adorare, quando eum comedunt: quia sanctus est, summaque adoratione dignus. Quamuis (ut idem Sanctus Augustinus perpendit, saturitatem Dauid attribuit pauperibus, eod quod auidius & maiori appetitu eum sumant; adorationem vero tribuit diuitibus, eod quod magis in eis resplendeat ratio reuerentiae. Siue autem pauper sis, siue diues; demisse comedas ac reuerenter, saturaberis, bonisque, quae ipse Dominus te inuitans largietur, repleberis. Caue, (ut ait Sanctus Chrysostomus) ne Herodi efficiaris similis, & dicas: *ut & ego ueniens adorem eum.* qui tamen interimere conabatur: huius etenim similes sunt, qui indignè abutuntur Communionem mysterij: nam schemate quidem & externa reuerentia eum adorare videntur; re ipsa vero, & quantum in ipsis est, eum interimunt, quem adorare se simulant. & cum Magi tam longo itinere cucurrerint, ut natum viderent, & adorarent, suaque munera offerrent: cur tu CHRISTVM DOMINVM in spiritali situm praesepio, altari scilicet, derelinquis? si te quispiam introducere pollice-

retur

retur ad Regem, vndique conuicantem, atque inter varios tuae pompae ornatus sedentem, an non magna propensione ad eum videndum accederes: etiamsi nullum tibi commodum ex hoc sequeretur? at verò ex hac mensa Regis caelestis fons emanat spiritualium bonorum: quomodo ergò tu illam tam facillè relinquis? Quare, si mundus es, accede, adora, & communica: excute torporem. Hac ferè Sanctus Chrysostomus.

FERIA QUARTA, considerabis Visitationem quartam, qua Saluator noster ad Hierosolymitanum templum accessit: vt prophetiam impleret Malachiae: *2 Ecce ego mitto Angelum meum, & preparabit viam ante faciem meam. Et statim veniet ad templum suum Dominator, quem vos queritis; & Angelus testamenti, quem vos vultis; & Aggae dicentis: a Veniet desideratus cunctis gentibus: & implebo domum istam gloria. Magna enim erit gloria domus istius nouissima, plus quàm prima.*

QVOD euenit, vt suprà insinuauimus, quando CHRISTVS D. N. templum illud sua praesentia honorauit. Statim enim atque ingressus est, aeterno se patri obtulit oblationem purissimam pro salute humani generis: Sanctumque Simeonem suae lucis radio illustrauit, vt eum agnosceret: qui agnitum cum ingenti amore & reuerentia in suas vlnas accepit. ex quo tantum gaudium & consolationem hausit, vt non cuperet amplius in hoc mundo viuere; sed dixerit: *b Nunc dimittis seruum tuum Domine, secundum Verbum tuum in pace: quia viderunt oculi mei salutare tuum.* Qua igitur magis propria imago esse potest eius, quod in sacra Communione geritur? ante illam enim permittit idem Dominus Angelum inuisibilem, diuinam scilicet inspirationem, quae animam praeparat, ipsum suscepturam: quasi ei dicens: quod canit Ecclesia: adorna thalamum tuum Syon, & suscipe Regem CHRISTVM, qui ad te visitandum, tecumque tanquam in suo templo manendum, venit: iuxta illud Apostoli: *c Nescitis, quia templum DEI estis, & Spiritus Dei habitat in vobis.*

EIVS etiam praesentia erit gloria tua, multo maior, quàm fuerit templi Salomonis. Quando enim communicas, Angelum recipis noui Testamenti, omnibus genibus desideratum: quem & ipsi Angeli desiderant prospicere. cuius aspectu beati efficiuntur. Est verò tanta eius charitas, vt non solum potestatem tibi faciat, sicut Simeoni, in tuis vlnis & manibus ipsum suscipiendi; sed etiam, tanquam cibum in viscera tua traieciendi: vt hoc cibo ita satureris, vt viuendi desiderium, mortisque timorem de-

cc
Frequen-
tanda S.
Communis
cc

z Mala. 3. 1.

a Aggae 2. 8.

Oblatio
Christi.

b Luc. 2. 29.

c Cor. 3. 16.

d 1. Pet. 1. 12.

ponas: efficit enim, vt, quidquid homines, terrenis immerſi cupiditatibus, indefeſſo labore in hoc miſeriarum, oceano conſectantur, tibi proſus vileſcat, vſque eò, vt animad dolore afficiatur, ſi diutius horum inferiorum contemplationi, ob corporis terrenos affectus, immorari cogatur; ac proinde, anima ſic iubente, & quodammodo impellente, vt ex hoc corporis carcere liberari diſſoluiq; delideres, neceſſe eſt, ſicq; eum clare, & ſine velo videre poſſis.

Homil. 24.
in 1. Corint.

Viaſicum.

Lib. 6. de
ſacerdotio.
e Luc. 2. 34.
Zelus hono-
ris Chriſti.

Serm. de E-
pipha.

S.
Iſa. 19. 1.
19. 24.
Fuga in
Aegyptum.

Lib. 6. De-
monſtrat.
Euang. c. 20.
& l. b. 1. c. 4.

NOMINATIM verò effectum hunc efficiet vltima Communion, qua pro viatico ſumitur. Hæc enim menſa (ait S. Chryſoſtomus) fortitudo eſt animæ, & fiducia vinculum, quare ſi hoc cibo confortatus ex mortali hac vita decedas, cum magna fiducia ad cæleſtem aulam aſcendes, quaſi veſte pretioſiſſima, auro intexta ornatus. Portas enim tecum ipſum cælorum Dominum: cuius intuitu Angeli te comitabuntur, & ad eius deducent thronum.

SED & illud eſt aduertendum: etiam competere huic Sacramento, quod Sanctus Simeon beatiffimæ Virgini de eius filio dixit: *e Ecce poſitus eſt hic in ruinam & reſurrectionem multorum: & in ſignum, cui contradicitur: & tuam ipſius animam pertransibit gladius.* Hæretici enim illi contradicunt, negantes quod recta fides conſitetur; & peccatores tam exigua illum reuerentia ſumentes, atque ſi merus eſſet panis vt meritò diceret: *mors eſt malis, vita bonis.* Malis enim tanquam lethalis eſt caſus, & petra ſcandali; bonis verò reſurrectio eſt ad vitam, & panis nutritionis & conſolationis. Si igitur hunc Dominum diligis, meritò animam tuam pertransibit doloris gladius: quod eum videas à tot hominibus contemni, ſtudento ex parte tua, magni, vt par eſt, illum facere, & cum ſancto Bernardo dicere: quò vilior pro me es factus: eò eris mihi pretioſior, & charior.

FERIA QUINTA licebit conſiderare quintam Saluatoris viſitationem, cum fugit in Aegyptum, de qua dixit Iſaias: *f Ecce Dominus aſcendit ſuper nubem leuem, & ingredietur Aegyptum; & commovebuntur ſimulachra Aegypti à facie eius. In die illa erit altare Domini in medio terra Aegypti, & cognosceſtur Dominus ab Aegypto, & cognoscent Aegyptii Dominum; & colent eum in hoſtiis, & muneribus: & vota vouebunt Domino, & ſoluent, & benedicet illis Dominus exercituum.* Id quod teſtibus Eusebio & Sancto Hieronymo impleri cœpit, quando verbum diuinum in puriſſima ſua humanitatis nube, & in vlnis excellentiſſimæ rubis Virginiſ eius matris ingreſſum eſt Aegyptum, in cuius ingreſſu ſimulachra & idola omnia Aegypti corruerunt: in ſignum quod ipſe Dominus idololatriam eſſet è mundo extirpatu-

rus; veram autem religionem ibidem plantaturus. Iure autem optimo (ait Sanctus Augustinus) caro CHRISTI comparatur nubi, ut quæ diuinitatis solem obtegat: non ut obscuret, sed ut temperet immensæ eius claritatis splendorem.

OB eandem autem causam nubis similitudo aptatur merito huic diuino Sacramento: in quo panis accidentia splendorem tegunt gloriosi corporis ipsius CHRISTI. Vocatur autem *nubes leuis*, non quod non sit immensarum gratiarum aquis onerata, ad irrigandas & fecundandas animas; sed ob eius celeritatem, qua hinc inde mouetur, ut opus suum faciat. Quæ in animam ingressa, omnes vitiosas rerum mundanarum appetitiones, quæ illam à verò solidoque bono detortam & abactam, in omnium vitiorum turpitudinem præcipitare possent, excindit, omnia idola, omnesque inordinatas affectiones deiecit, sicut g *Arcateamenti idolum Dagon ex eius altari proiecit*: inserit verò in eadem anima spiritum veræ religionis.

COGITA itaque cum sacram Communionem sumis, animam tuam esse Aegyptum; & cor tuum esse illud altare, in quo ipse Dominus hac nube reclusus collocatur. Quare te ante ipsum prosterne, supplexque ora, ut detestanda tua idola destruere dignetur. Offer illi dona & vota tua: quæ ut reddas, ipse iuuerit, pete ut tibi benedicat, efficiatque ut viamoris eius *dirumpatur* (ut idem Propheta ait) *Spiritus Aegypti in visceribus tuis*; & arescat spiritus amoris proprii. Et quemadmodum Virgo sanctissima, & Sanctus Ioseph nec laborem itineris sentiebant, nec mansionem in Aegypto: eò quod infantem illum secum haberent, qui tota erat illorum consolatio, & leuamen: ita eiusdem Domini in hoc Sacramento manentis societate, quietus & contentus eris: etiamsi humana consolatio & protectio tibi desint. Ipse enim iummum bonum, vltimusque finis, ad quem obtinendum omnes nostræ contentiones, studiaque referenda sunt; in ipso siquidem omnium consolationum & gaudiorum plenitudo, quæ vel desiderari, vel mente concipi possit perfectissime obtinetur.

FERIA SEXTA considerare licebit visitationes Christi Domini nostri tempore suæ prædicationis: quibus varia erga homines officia præstitit. Nam tanquam *Magister* discipulos suos visitabat, tanquam *pater*, suas oues; tanquam *redemptor* eos, qui in captiuitate tenebantur; & præ cæteris tanquam *medicus*, visitabat ægrotos. Nunc enim ad ipsorum domus se se inuitabat, quemadmodum fecit cum *Zaichæo*: in cuius domum ingressus, dixit: *Hodie salus domui huic facta est*: nunc vocatus & rogatus, ut visitaret, libenter id faciebat:

quem-

Tract. 4. in
Ioan.

Christi caro
nubes.

g 1. Reg. 5. 3

h Isai. 19. 3.

6.
Prædicatione
Christi.

i Luca: 9. 9.

k Matt. 9.18

25.

Mar. 5.22.

43.

Luc. 8.55.

Lib. 6. in

Luc.

Ioan. 4.

46. 50.

t Math. 8.7.

u Math. 14.

36.

Homil. 51. in

Math.

x Luc. 8.44.

Reuerentia

S. Sacra-

menti.

lib. 3. Maral.

cap. 11.

Spiritalis

Communio.

7.

y Ecl. 24.

45.

Desensus

ad inferos.

quemadmodum fecit cum k *Archisynagogo* : cuius domum ingreſſus, filiam eius mortuam vitæ reſtituit; & ſtatim iuſſit *dari illi manducare*: ad ſignificandum (vrair Sanctus Ambroſius neceſſitatem, qua vrgentur, reſuscita- ti, ſumendi cœleſtem cibum, vt gratiæ vitam poſſint conſeruare.

ALIAS non accedens infirmorum domum, omnipotentiam ſuam verbo, eis ſanandis abſens, oſtendebat: vt fecit cum filio ſ *Reguli*: præcipuè cum illi ob modeſtiam & humilitatem indignos ſe exiſtimabant, ad quos viſitandos ipſemet accederet; ſicut euenit t *Centurioni*, cuius, *puer iacebat in domo paralyticus*.

H V N c ergò in modum cogita, venire Saluatorem ad te viſitandum, dum communicas: & nominatim venire tanquam medicum, iuxta illud Auguſtini: *Magnus de cœlo medicus adueniſti, quia magnus in terra iacebat agrotus*. Aliquando ipſe inſpirat, iubetque, vt ad ſuſcipiendum accedas; aliquando vult, te id deſiderare, & à te rogari. Ingrediendi verò, mox cum animi demiffione infirmitates tuas aperies: ſua enim viſitatione te ab eis liberabit. Si u *omnes infirmi, quicumque vel ſimbriam eius veſtimenti tangebant, ſaluſ fiebant*: quanto magis (ait Sanctus Chryſoſtomus) ad id ſufficiet, tangere & ſuſcipere ipſummet Saluatorem in hoc Sacramento: ex quo virtus exeat, qui tuam infirmitatem ſanet? Tangere illum fide, & charitate, quemadmodum illum x *tetignit mulier, qua ſanguinis fluxum patiebatur*, & experieris virtutem eius in reprimendo fluxu amoris proprii. Ne tangas eum ſicut turbæ, *qua illum comprimebant & affligebant*. nam (vt ait Sanctus Gregorius) qui minus reuerenter cum illo agit, quod in ſe eſt, illum affligit, & nullum ex eo tactu commodum refert. contra verò tanta eſt huius Domini liberalitas: vt, quando præ humilitate & reuerentia, aut ex alia iuſta cauſa non poſſis illum ſuſcipere, remuneret te fauore aliquo eorum, quos in ipſa Communione exhibuiſſet. Nam etiam abſens ſolo verbo poteſt infirmos ſanare; ſic enim ſanitatem nobis per Sacramenta impertitur: vt eius virtus non ſit eis alligata.

SABATHO viſitationem eam conſiderabis, quam ſanctiſſimi huius Domini anima fecit ad animas ſanctorem Patrum, qui detinebantur in lymbo. de quo dicit Scriptura diuina: y *Penetrabo omnes inferiores partes terra, & inſpiciam omnes dormientes; & illuminabo omnes ſperantes in Domino*, qua viſitatione lymbum illum in paradilum conuertit: remunerans præteritos ſeruatorum ſuorum labores, clara diuinitatis ipſius viſitatione. Hunc in modum huius Domini animam noſtram in ſacra Communionem viſitat; & cor, quod erat inſtar lymbi in imaginem conuertit paradili; explens illud: quod promiferat per Iſaiam,

dicens

dicens: *2 I nunc alectaberis iuper Domino & cibabo te hereditate Iacob Patris tui.*
 ipfomet: scilicet Christo, qui est electorum hæreditas; vt incipias in ipsa terra cibum illum delibare, quem tibi præparatum habet in cælo.

Mox licebit visitationes illas perpendere, quas post suam resurrectionem fecit Saluator. Quas aliquando, quasi habitu mutato, vt a peregrinus, aut hortulanus faciebat: donec sensim protracta familiari conuersatione, quis esset ostenderet: alias verò statim se agnoscendum exhibebat suis Apostolis, quibus tum *c vulnera ostendebat*, & vt ea tangerent inuitabat; tum etiam, vt comederent de *fauo mellis*, & *pisce tosto super prunas*, & pane quodam prodigiosè factò, dicens eis, *venite prandete*. Quid autem hoc totum erat, nisi figura quædam eius, quod in sacratissimo hoc Sacramento geritur: in quo ipse Saluator, mutato quasi habitu, panis & vini figura tectus, ad te visitandum venit. Quod si in familiari cum ipso consuetudine per orationem perseueres: aperiet tibi oculos animæ, vt eum agnoscas, & præsentiam eius diuinam sentias; diuinique huius conuiuij præstantiam experiaris. in quo piscem tibi porrigit super prunas assum: qui (vt ait Sanctus Augustinus) Sacratissimum eius corpus significat, multis tormentis tostum; & fauum ipsius diuinitatis, cum omnibus suis admirandis perfectionibus; implens omnia tua desideria dulcedine, quam in se continet. Audi itaque vocem tui Magistri dicentis: *venite & comedite*. Et si esuris ac sitis iustitiam: diuinum hunc panem comede, & saturaberis: ille enim est sapientia tua, iustitia, sanctificatio & redemptio tua, illi sit honor & gloria in æternum.

§. 2. *Sanctissimam Eucharistiam lecticam esse Saluatoris, ad has visitationes faciendas.*

EXPLICE MV S adhuc amplius harum visitationum Saluatoris nostri thesauros, exijs quæ liber Canticorum refert de mystico illo ferculo siue gestatoria sede, quam fecit sibi Rex Salomon, vt facilius posset per plateas Ierusalem deferri. a FERCVLVM (inquit) fecit sibi Rex Salomon de lignis Libani; columnas eius fecit argenteas, reclinatorium aureum, ascensum purpureum media charitate constravit, propter filias Ierusalem, quod totum præclarum fuit humanitatis CHRISTI Domini nostri symbolum: quam diuinum Verbum sibi ipsi fabricauit, vt in ea inestimabilis gratiæ suæ thesauros ostenderet. Fecit enim eam imprimis ex lignis Libani ob eius sublimitatem, puritatem, & incorruptibilitatem, quibus illam exornauit; columnæ erant argenteæ, ob gratias ac dona Spiritus S.

Tom. 1.

K k k

quibus

2 I sai. 58. 14

Luc. 24.

16. 11.

b Ioã. 20. 25.

c Luc. 24.

42.

d Ioan. 21.

10. 13.

Apparitiones Christi.

Tract. 131. in

Ioan.

a Cant. 3. 9

Vide Martin. Debio. qui refert. Alanum pro hac expositione.

quibus illa innitebatur; splendens prædicatione, operibus ac prodigijs, quæ passim edebat. *Reclinatorium* erat *aureum*: ob excellentissimam charitatem, & vnionem beatificam, qua beatissima eius anima fruebatur: *Ascensus* ipsa que sedes *purpurâ* erat induta; quia tota eius temporalis vita ex quo fuit incarnatus, donec expirauit in cruce, cooperta fuit laboribus ita vt, quo magis ætate cresceret, eò etiam magis crescerent labores. Ipsum porro *medium Charitas* occupabat, ipsum scilicet verbum Patris, quod est verus *DEVS*, & ipsamet Charitas per essentiam: eratque in ferculo illo, ac throno quasi sedens; in quo ab vna in alteram partem deferrebat, vt *filijs Ierusalem*, animas scilicet iustas recrearet, doceret, ac in bono promoueret. earum siquidem causa humanitatem hanc induit, vt illi afficerentur, eumque diligerent, sicut ipse illos diligebat, quod clarius exprimit alia lectio, quæ habet: *in medio est ipse, accensus vel combustus, ob filias Ierusalem. in medio* scilicet ipsius ferculi *est ipsemet Salomon accensus*, & ab amore ob filias Ierusalem *combustus*: quia eas desiderata accendere, eodemque amore vrere, vt ament, sicut amantur; gaudeantque videre, & obsequi illi, qui tantoperè illas amat, adeoque ingentia illis bona largitur. Sed cum necesse esset, eum in cælum ascendere; ne hic amor tepesceret, mirabili vsus est stratagemate: sic enim ascendit, vt voluerit etiam nobiscum manere, cooperiens ipsam ferculum, vt possit in eo per ipsum mundum circumferri, ita vt omnes videns à nemine nisi fidei oculis, videretur. Non enim aliud est sanctissimum Sacramentum, nisi ferculum, regiaque sedes veri Salomonis, velo illo externo cooperta, quod exterius apparet, cum intus totum suum habeat ornatum.

Vide Ludovicum Legionensem.

S. Sacram. Lectica Christi.

1. Cedrus Libani.

2. Columna.

3. Reclinatorium.

4.

QUEM si fidei oculis penetres: videbis tibi sacratissimam illam Humanitatem, tanquam *cedrum Libani*, tanti candoris, vt ipsa nix in eius præsentia, nigra videatur; tantæ *pulchritudinis*, vt stellæ ipsæ obstupescant; tantæ *incorruptibilitatis*, maiestatis & fortitudinis, vt Hierarchiæ cœlestes in eius præsentia contremiscant.

IBI quoque sunt septem *columna* ex argento purissimo: quia secum habet *septem Spiritus S.* dona, omnesque gratias, scientias, & excellentias, quarum supra fecimus mentionem.

IBI etiam *reclinatorium* videbis ex auro purissimo: in quo diuinum Verbum reclinatur: excellentissima scilicet *vnio* diuinæ eius personæ cum sacratissima Humanitate: in qua quietem, & requiem suam *DEVS* inuenit, præ omnibus alijs creaturis: ex qua oritur vnio illa accensissimæ amoris, quo sanctissima illa anima verbo ipsi est vnita, factaque vnus spiritus cum eius spiritu.

IBI quoque est *Ascensus* ille *purpureus*, qui etsi tantum pœnarum & i-

gnomi-

gnominæ illi attulit, dum vixit in hac vita mortali : aded tamen gloriosus & honorificus fuit in eius oculis : vt ipsemet velit quotidie eius memoriam repeti, intra hoc ferculum : & in suo corpore signa illa manere, ed gloriosiora in suis pedibus ac manibus, quo maiorem eidem penam prius attulerant.

D E N I Q V E sub isto velo tectus manet ipsemet *Rex Salomon*, *accensus & combustus* amore in seipso, ob desiderium accendendi, & inflammandi filias ipsas Ierusalem, quæ sunt ipsæ animæ, viua fide ipsum aspicientes, cordisque pace & quiete eum contemplantes. Sed quis non accendatur amore cælestis huius Regis, si eum videat aded ipsius amore accensum & combustum? Quodnam erit aded frigidum cor, quod feruli huius fabricam, vt oportet aspiciens, resistere possit igneis radijs, quos ipse Saluator intus manens, ex se iaculatur? *b O filia Sion, egredimini, & videte Regem Salomonem* in ferculo, quod construxit, vt ad vos visitandas veniret, vobiscum versaretur, præsentia sua vos honoraret, gratiaque & inflammata sua charitate locupletaret. Hoc idem ferculum est simul *thronus*, ex quo tanquam Rex vos gubernat; & *cathedra*, ex qua tanquam Magister docet; est *thalamus*, in quo tanquam Sponsus suauiter ac iucundè vos recreat; *mensa* etiam est, in qua vos tanquam Pater alit. Inde tanquam *medicus*, vobis medetur; tanquam *dux*, protegit; vt *pastor*, gubernat; & *lactat*, vt *mater*.

Q V O D si verò semel & simul audire cupias, quid in hoc ferculo lateat, vt magis ei afficiaris, qui tanto te amore prosequitur: intellige, ipsum propterea venire, vt *c ponat se quasi signaculum super cor tuum*: vt *signaculum super brachium tuum*; & in anima tua similitudinem imprimat insignium suarum virtutum: vt & ipse eius sis ferculum, in quo hinc inde per mundum deferatur. Quid existimas esse te, ô anima, quæ dignè communicas, nisi veri Regis Salomonis ferculum, siue lecticam, in qua corporaliter ipse manet, quamdiu perdurat Sacramentum? postea verò manet etiam semper tuo spiritui per gratiam suam vnitus? Huius Domini præsentia, tanquam *cedrum* te facit montis *Libani*, candidum ob innocentiam; *magnum*, ob animi magnanimitatem; *incorruptibilem*, ob traditam tibi fortitudinem. Ipse extruxit in te *columnas* argenteas; exornans & corroborans te donis ac virtutibus suis. Facit te aureum suum *reclinatorium*: quia ipse in te requiescit; & tu in eo per intimam consuetudinem ac dulcem contemplationem: qui, vt possit ascendere, tecumque ex instituto manere, *gradus* tuos conficit, ac purpura induit, inspirans, teque ad varia mortificationis exercitia obeunda, quibus patientia & obedientia tua perficiantur. indue ignominie eius pur-

Ascensus
purpureus.

5.
Amor Christi.

b Cant. 3. 1

Christi tituli.

6.

c Cant. 8. 6.

Communi-
cans est le-
ctica Christi.

Lib 4. Fidei
cap. 14.

Lib 4 in
Ioan. 6. 5.

Carbunculus
est panis
prunorum.

Isai 6 6.
Ira. LXX.
Et S. Hieron.
onym. ibid

puram, ut eiusdem gloria purpurâ vestiari; humilia te exterius, ut interius exalteris: super omnia autem ipsemet est intra te *accersus & combustus* amore, quem erga te habet; ut & tu simili amore in eum accendaris. Eucharistia (ait Sanctus Ioannes Damascenus) est pruna quædam accensa: quia caro Christi, diuinitatis eius igni est coniuncta: quam suscipimus, ut participatione diuini ignis igniamur, ac deificemur, ob insignem, quam ad Deum acquirimus, similitudinem. Et quemadmodum scintilla, si abscondatur in stramine totum in ignem conuertit, ita (ait Sanctus Cyrillus) diuinum verbum incarnatum in nostra natura absconditum, illam deificat, sibi que reddit similem in amore & puritate. LXX. Interpretes vertunt: *intinum eius lapidibus constratum*. & vox, quæ hic utitur Scriptura, significat lapides instar prunarum splendentes, quales sunt carbunculi. vnde etiam alia vox ducitur, quæ significat *panes prunorum*, hæc est inter eas coctos.

O diuina Eucharistia, & Carbunculus, tanquam ignis splendens, verus prunorum panis, qui comedentem accendis, suscipientem ditas, te que tangentem purificas! tu Carbunculus ille es tanquam pruna, quem vnus Seraphyn forcipe tulerat de altari, tangensq; os Isaia, *absulit iniquitatem eius, & peccatum mundanis*, qui reuera & nos mundas, & accendis; facisq; in ardore similes ipsis Seraphynis, ut etiam in terra participes efficiamur vnitionis amoris, quo illi fruuntur in cælo, in æternum, Amen.

CAPVT. VI.

GENERALIS ET SPECIALIS AD FRE-
quentem Communionem vocatio: varia ratio-
nes, signa, ac documenta.

ACCEDAMVS nunc ad alteram rationem & viam cognoscendi excellentias sanctissimi Sacramenti ex admirabilem affectuum experientia, quos efficit in recipiente: sicutamen, quomodo oportet, recipiatur: nullus enim est cibus adeo pretiosus, & delicatus, qui saporis sui præstantiam omnibus sumentibus vniversim communicet; sed iis tantum, qui palato sunt sano, & ad percipiendum saporẽ proportionato. Sed, cum cibus hic de cælo descendat, necesse etiam est inde provenire id, quod nos facit dignos, qui eius saporem percipiamus. & cum ipsemet DEVS mensam hanc sternat, ac præparet: idem nos ad eam inuitabit, *a vestemq; dabit nuptialem*, qua dignè ad eam in eius præsentia accedamus.

b Omne

a Stat. 22.
3. 22.